

preuzeli iz staroslovenskoga prijevoda nego je to instrumentalni ablativ i naglasuje našu krivnju u grijehu. Prijevod bi, dakle, po našem mišljenju trebalo glasiti: Ispovijedam, priznajem... da sagriješih... svojom krivnjom... Tako i njemački prijevod glasi: Ich bekenne... dass ich viel gesündigt habe... durch meine Schuld... Talijanski: Confesso... che ho molto peccato... per mia colpa...

Zatim: zar aktuelni grijeh nije trenutni čin? Pristanak volje čini grijeh mojim grijehom, a to je trenutni čin. Čim sam privolio i kadgod sam privolio, u tom trenutku sagriješih! Budući da se radi o priznavanju subjektivne krivnje na mjestu je i ono izričito »da« i ne smatramo da bi bilo izrazitije da stoji uzročno »jer«. — Quot homines, tot sententiae! Zista najbolje da se držimo onoga što biskupi odrediše.

Inače, slažemo se s mišljenjem autora: »Liturgijske knjige ne smije priređivati mali broj ljudi. Potrebno je mnoge saslušati. Naći stručnjake...« i za jezik i za ostalo!

Za DLO Zagreb
Dr Josip Salač

»UNIVERSA LAUS«

Bravci Službe božje že nekoliko poznaju mednarodna prizadevanja za napredek cerkvenega petja in glasbe sploh pri obredih v domačem jeziku (prim. poročilo o študijskem tednu v Fribourgu v zadnjem zvezku Službe božje leta 1965). Žal niso bili posebej obveščeni o nadaljevanju tega dela, ki je bilo, sicer v ožjem krogu in samo za določen del liturgije, po veliki noči 1966 v Luganu, v isti hiši, kjer je bil 1953, leta slavni liturgični kongres.

Tam so glasbeniki in liturgisti lani razpravljali o spremenljivih mašnih spevih (prim. poročilo v »Bogoslovnem vestniku« 1966, številki 1-2, str. 129-130). Takrat so tudi formalno ustanovili mednarodno študijsko skupino ljudi, glazbenikov in liturgistov, ki so pripravljene teoretično in praktično reševati vprašanja v zvezi z uvajanjem domačega jezika v liturgijo. Ime te skupine »Universa laus« je postalo v kmalu znano, skorajda ne toliko zaradi prijateljev kakor zaradi tistih, ki bi hoteli v bogoslužju obdržati čim več latinščine ter imajo tudi svoje mednarodno društvo »Una voce«.

Poleti so se namreč po revijah in celo v časopisih pojavile različne novice, kako da je sv. stolica uradno prepovedala delovanje te skupine, čeprav je bilo znano, da je ob ustanovi ti prejela posebno papeževu pozdravno pismo, ki je bilo hkrati s poročilom o sestanku objavljeno celo v poluradnem listu sveta za izvajanje konstitucije o svetem bogoslužju »Notitiae« v številki 18. Skupino »Universa laus« so hoteli kot prepovedano predstaviti celo na 5. mednarodnem kongresu za crkveno glasbo avgusta 1966 v Chicago-Milwaukee, ki ga je organizovala uradna mednarodna zvezda za crkveno glasbo (CIMS). Šele sporočilo (»doverosa precisazione«) na prvih straneh lista »Notitiae« številki 21/22 je v septembru razčistilo položaj: o kakšni prepovedi študijske skupine »Univera laus« ni govora, pač pa naj bi se ob svojem času kot celota vključila v CIMS, ki je uradna cerkvena zveza vseh različnih smeri cerkvene glasbe.

Po tem sporočilu so mogli voditelji skupine pripraviti prvo številko svojega informativnega vestnika »Universa laus«. V januarju 1967 je bil razposlan vsem, ki so že člani te skupine, ali se zani-

majo za njeno delo, ali pa so bili njihovi naslovi sporočeni generalnemu sekretariatu (naslov: *Universa laus*, c. p. 78 CH 1950 Sion 2 — Švica).

V tej prvi številki vestnika je v šestih jezikih kratek popis zgodovine nastanka in dela študijske skupine, poročilo o študijskem sestanku v Luganu, prvi zametek cerkvenoglasbene bibliografije ter sporočilo o letošnjem mednarodnem študijskem tednu, ki bo od 28. avgusta do 3. septembra v Pamploni v Španiji. Seveda so iz »Notitiae« ponatisnili in prevedli sporočilo, ki je omogočilo nadaljnje delo ter vsem označilo značaj skupine, ki nosi naziv »Universa laus«. Upajmo, da bodo v 2. številki vestnika tudi bravci po svetu zvedeli kaj več o cerkvenoglasbeni dejavnosti v Jugoslaviji.

Marijan Smolik

PREVADANJE LATINSKIH TEKSTOVA

Zadnji broj g. 1966. »Službe Božje«, str. 87 sl., donša neke savjete za misni priručnik. Dobro je da tako i »obični« svećenici stavljaju korisne primjedbe. Kad bi se što prije (!) izdao prijevod i za ostale dijelove misala. osim što bi se time zadovoljile svagdanje potrebe, dala bi se prigoda za kritiku koja bi mogla koristiti za što savršeniji definitivni prijevod cijelog misala.

Ja se ne mogu upuštati u jezikovne finese, ali želim upozoriti na upotrebu jasnoće i točnosti. Na blagdan Bezgr. začeca Dj. M. za-
peo sam kod Popričesne molitve gdje se kaže: »... grijeha od kojega si divno očuvao bezgriješno začesće blažene Marije.« To je doslovan prijevod latinskog teksta. U njemu se »Immaculata conceptio« smatra kao osoba; ali mi tako ne shvaćamo. Potražio sam službeni talijanski prijevod i našao ovo: »... colpa, dalla quale... hai preservato la beata vergine Maria nella sua Immacolata Concezione«. To znači: »grijeha od kojega si očuvao B.D.M. u njezinom Bezgrešnom začecu.

U misalima što ih je prije rata, od 1934 dalje, donšao »Život s Crkvom« (u Hvaru) onaj tekst glasi hrvatski ovako: »... grijeha od kojega si izvanrednom povlasticom očuvao Blaženu Mariju u neoskvrnjenom začecu«. Tako je bilo dobro.

Dr Ivan Pavić

»BILO JE NEKOČ...«

Tako so nekđaj naše babice začele pripovedovati zgodbe o čudnih, neverjetnih dogodkih, prav tako pa bomo lahko že kmalu začelnjali zgodbe o liturgiji pred liturgično obnovo.

»Bilo je некоč«... dobri dve leti po začetku izvajanja liturgične reforme, v mestni cerkvi, ozvočeni, v delavnik pri peti maši za rajne.

Sorodniki umrlega, ne ravno preveč pogostni obiskovalci cerkvenih obredov, so bili nekoliko zmedeni že pred začetkom svoje maše, kajti k dvema oltarjema na zelo vidnem mestu v cerkvi, sta ob isti uri pristopila dva duhovnika v crni mašni obleki (čeprav je bil advent — papo, morda sta imela kakšen privilegij). Potem se je le začela tudi »njihova« maša pri glavnem oltaru: spoznali so jo po tem, ker so na koru začeli peti slovensko mašo za rajne. Žal tega petja niso mogli kdo ve taj razumeti, ker pač ni bilo razumljivo. Morda niso niti opazili, da ni več latinsko.